

A WEKERLE PIAC PÁLYÁZATHOZ

Harmath-Gyetvay Enikő

18

Vándorok egymás között gyakran beszélgettünk arról, hogy milyen jó lenne házi pályázatokon megmérteni, egymást a munkáinkon keresztül jobban megismerni, ezzel a közös munkával valami maradandót alkotni. Aztán idén év elején Füzes András és Tóth Péter, az egykori, piac tervezésére kiírt vándorpályázat győztesei, lehetőséget adtak a fiatal, KKE-közeli építészeknek, hogy ők is részesei legyenek a wekerlei épület megvalósulásának. Mini-pályázatot hirdettek, melyben a ház homlokzataira kerülő fémlemezek ornamentikájának kitalálását bízták ránk. Két megkötés volt: a technológia sajátossága, és az inspiráció forrása: Kós Károly díszítőstílusa. A határidő rövideje ellenére ritkán tapasztalt buzgalommal láttunk neki a feladatnak, hiszen a kisléptékű projektre igazán nem mondhatta senki, hogy nem fér bele az idejébe. Érezték is szép számmal a pályaművek, melyek annyi félek voltak, ahány félek az alkotók: volt aki kimondottan a kós-i örökséget emelte be munkájába, volt aki hagyományos, piacolás témákat dolgozott fel, s születtek konkrétan a helyszínre reagáló mintázatok is. Utóbbi kategóriába tartozik az én fémlemezem is, a „Wekerle-alaprajz”. Amikor elkezdtem a feladattal foglalkozni, eszembe sem jutott, hogy ennyire direkt városépítészeti utalás lesz a befutó megoldásom. Kós grafikáit és házait végigtanulmányozva arra voltam kíváncsi, ő milyen épületdíszeket alkalmazott, honnan inspirálódhatott, így jutottam el a sokat rajzolt székelykapukig és kopjafákig. S a kopjafafaragás geometrikus szerkesztettsége volt az, amelyet végül összekapcsoltam a wekerlei úthálózat mintázatával. Így jutottam kerülő úton egy első ránézésre nagyon direkt megoldáshoz, és a lemez homlokzatra kerülésével így lehettem részese egy olyan feladatnak, amiben a különböző vándorgenerációk munkája összeért.

